

Edinadeseta glava **PRIJATELKA**

Stanislava se zavyrna vkyshti. Majka j beshe sama. Javno licheshe, che e plakala.

- Stani, ti li si? – zapita majka j ot hola.

- Da, az sym, mamu.

- Kyde se gubish tolkova vreme? Ostavjash me da se trevozhha s tozi...

- No kakvo moga da ti pomogna?

- Ti si mu sestra...

- A ti si mu majka!

- Kazhi, zashto si tolkova zhestoka?

- Mamu!

- Stani, kazhi!

- S kakvo sym postypila zhestoko? S tova, che sym slaba da se borja li?

- Tvoite syuchenici sa ti po-skypi ot tvoja brat.

- A kakvo da go pravja? Kazhi mi!

- Shte mu govorish...

- Sjakash ne sym mu govorila tolkova pyti. Pyk, v kraja na kraishtata, si e negova rabota. Kakvoto iska, tova da si pravi. Ti zashto se trevozhish chak tolkova?

- No kak mozhesh da govorish taka! Kato stanesh njakoga majka, shte razberesh mnogo neshta, koito sega ne iskash da proumeesh.

- Tova sa gluposti.

- Stanislava!

- No tova naistina sa gluposti. Az sega naistina razbrah, che sa gluposti. Toj e mlad chovek i estestveno, che njama da pravi tova, koeto iskate vie. I az da bjah na negovoto mjesto, shtjah da postypja po syshtija nachin.

- Stanislava!

- Tochno taka!

- Ti mi zabivash nozh v syrceto!

- Zashto se trevozhish, pyk trevozhish i men i vsichki drugi, bez da ima prichina.

- Stanislava!

- Znam, che mi e taka imeto.

- Oh, gospodi, tezi deca, shte me dovyrshat.

- Zashto se prevzemash?

- Hajde, stiga veche. Az shte se ljagam. V kuhnjata ima za vecherja. Leka nosht.

Stanislava pogledna chasovnika si. Beshe sedem i polovina. Tja reshi da se obadi na njakoja ot svoite syuchenichki, no ne znaeshe na koja. U Elito sega se bjaha sybrali. Tja znaeshe za tova. I sigurno Emo i Iskra bjaha tam. Ah, тази Iskra!

Izvednyzh Stanito se seti. Shte se obadi na Marina. Tja beshe edno vreme naj-dobrata j prijatelka, no otkakto zapochnaha gimnazijata, pytishtata im se razdeliha, makar che bjaha v edin klas. A kato deca bivaha vinagi zaedno. Navsjakyde. Samo Marina shte ja razbere. Nikoj drug.

Stanito zavyrtya telefona. Obadi se Sashka, sestrata na Marina.

- Sashke, mozhe li da se obadi Marincheto?

- Ne mozhe, kako Stani, tja ne e vkyshti.

- A koga shte se vyrne?

- V osem i polovina.

- Kazhi j da mi se obadi.

- Dobre.
- Dochuvane.
- Dochuvane.

Stanito chakashe s netyrpenie da j se obadi Marina. Prosto iskashe da si pogovori s neja, no za kakvo, ne znaeshe. A izpitvashe zhelanie da spodeli s prijatelkata si neshto, koeto chuvstvashe, no ne znaeshe kak da go izkazhe. Tozi den j donese tolkova prezhiyvavanija, che dori ne mozha da si poeme dyh i da se osyznae.

Stanislava se izlegna na divana i zapochna da si misli za Marina. Predi, vsichko si spodeljaha, a sega nishto ne znaeha edna za druga. Dori Marina znaeshe poveche za neja. Ne, che se interesuvashе mnogo, a poradi prostata prichina, che celijat klas znaeshe njakoi neshta za Slavcho i za neja. Gluposti!

Izvednyzh ja sybudi zvynt na telefona. Pogledna si chasovnika. Beshe devet i petnajset. Vdigna byrzo slushalkata.

- Da? Koj se obazhda?
- Marina. Stanislava, ti li si?
- Da, az sym. Kolko hubavo, che se obadi.
- Bjah u Elito.
- E, i?
- Izponapiha se.
- Emo syshto li?
- Toj ne slozhi dori kapka v ustata si.
- Kazvat, che toj nikak ne piel.
- Naistina e taka.
- Oh, Marina, da znaesh kakyv den! Napravo ne moga da se osyznaja.
- Zashto? Kakvo se e sluchilo?
- Ostavi se! Vryshtam se na objad – v kyshti skandal.

Otidoh u Slavcho. Tam pyk dojde klasnata. Sled tova imah dosta neprijaten razgovor sys Slavcho. Vprochem, razgovoryt beshe

predi da dojde klasnata. Otkachih! Da znaesh, ne znam veche kakvo da pravja! Kato se vyrnah vkyshti, pak skandal. S majka mi. I to zaradi brat mi.

- Da ti kazha, Stani, i s men e syshtoto polozhenie. Veche ne mi izdyrzhat nervite. Dnes Emo vze, che mi se objasni...

- A!

- Chudno li ti e?

- Naistina! I ti kakvo?

- Nishto.

- Nishto? Bozhe moj! Kak izdyrzha?

- Boja se za sestra si.

- Che kakvo obshto ima sys sestra ti?

- Ne iskam da j davam losh primer. I bez tova tja pravi gluposti.

- I znachi, nishto?

- Nishto. Pyk i toj e dobro momche. Ne nastojava. Ne znam, dali naistina me obicha, ili...

- Toj ti e kazal istinata.

- Sigurna li si?

- Toj nikoga ne lyzhe.

- Mozhe i da mi e kazal istinata, no me e strah da mu priznaja...

- Ti go obichash!

- Obicham go, no kak da mu kazha? Nito toj, nito az shte stanem po-shtastlivi.

- Oh, Marinke, i ti si edna! Ako isকাশ, az shte mu kazha.

- Ne, ne! Ne biva.

- No zashto stradash ot predrazsydyci?

- Ne sa predrazsydyci. Prosto znam kakvi shte sa posledstvijata. Nashata ljubov njama da ima bydeshte, a za mene bydeshteto e naj-glavnoto.

- No vizh sestra si!
- Imenno, az ne iskam da sym kato glupavata si sestra.
- Ne bydi togava egoistka.
- Mislja i za nego.
- No samo mislish.
- Obeshtah mu snimkata si.
- Bozhe moj! Sigurno isকাশ da go podludish?
- Toj ne e kato drugite. Razsyzdava realno.
- Koj znae!
- Taka e. Po tozi nachin izmychvam mnogo poveche sebe si, otkolkoto nego.
- Ne se izmychvaj, a mu se otdaj! Ah, ako bjah na tvoeto mjasto!
- Stani, zashto govorish taka? Zapochvash da mi prilichash na Merito.
- Marina!
- Ne mi se syrди, Stani! Ne iskam da te obizhdam.
- Znam, Marinke, no ne si napravila dobre. Zashto potiskash naj-prekrasnite si chuvstva?
- Oh, Stani!
- Kazhi mu, Marinke! Ne se krij!
- Ne moga, strah me e!
- Kak mozhe da te e strah!
- Ami taka, strah me e.
- Ot vashite?
- Ne.
- A ot kogo? Ot uchitelite?
- Ne!
- Ot nego?
- Ne.
- A ot kogo togava?
- Ot sebe si.

- Bozhe moj! Ti imash kompleks za malocennost. A si tolkova hubava!

- Stani, ne govori taka!

- Marinke, ti plachesh? Nedej!

- Ne moga veche!

- Az shte dojda u vas. Chakaj me.

- Dobre, Stani. Shte te chakam!

Stanito zatvori telefona i byrzo se obleche. Na vhoda edva ne se sblyska s brat si.

- Kyde? – zapita toj uchuden.

- Po ljubov.

- I ti li?

- Njama samo ti, ja!

- Ja, gledaj!

No Stanito veche tichashe po ulicata. Beshe kysno vecherta, no tja ne misleshe za tova. Imashe nuzhda, sega tja naistina pochuvstva, ot istinska prijatelka. I, mozhe bi, ja otkri...